

Fredag nat var der dømt homo-sexfester i København. Skin-the pussy edition og the cock edition. Information deltog både i bøsse- og lebbefest, der udover shows og hippe dj's havde det tilfælles, at der blev dyrket overordentlig meget hæmmingsløs sex mellem fremmede. FOTO: UFFE WENG

Livmoder og mørke rum

Information er til homo-sex-fest og rapporterer fra en afsindig aften og morgen med bøsser i tights og kvinder med påspændingsdildoer. Svedigt, sexet og sjovt

Homofest

af Kristen Bjørnkjær og Marchen Neel Gjertsen

Live lebbe-porno og mørklagte rum med mænd og stive pikke. Det er fredag aften, og der er dømt double up på separatistisk homo-sex-fest. Skin, hedder festerne. Der er en pik-udgave og en kusse-udgave. En bøssefest og en lebbefest med hver deres usædvanligt sprøde dj's og frække pornoshows. Det er ikke noget for sarte sjæle, men til gengæld lige i øjet for liderlige og feststemte homoseksuelle. Kristen Bjørnkjær hopper på bøsserne, Marchen Neel Gjertsen på lebberne og rapporterer fra hver deres vilde nat.

Kl. 22.45: Oh, boy! Der er storbestemning denne aften, hvor det vældige pariserhjul oplyser hele Axeltorv. Folk sidder foran cafeerne og nyder nattellivet, så man skulle tro, det faktisk er Paris og ikke Ritt Bjerregaards København. Ved indgangen til klubben Nord på Vesterbrogade er en kø af forventningsfulde

knægte, som vil til bøssefesten, betitlet The Cock Edition. Jeg, der lige har læst Peter Hultbergs skrivelser om at være homo, må konstatere, at jeg alligevel har fordomsrister inde i hovedet, for tor man vove sig ud på toiletet? Gjørde engang en bøsse opmærksom på, at jeg ikke var homo, idet han blev ved at gøre tilnærmelser. »Det kan du blive,« sagde han og stirrede ind i mine øjne.
Kl. 22.50: Oh, girls! Så er der lesbisk sexfest med politisk performance-porno-show. Det hører til sjældenhederne i det københavnske nattelliv, og hele dagen har veninderne og jeg glædet os til at se en livmoder. Det skulle nemlig være en del af The Queer X Show, at publikum får frit udsyn til en af kunstnerinderens indre. Vi finder skabets mest afslørende outfits og glemmer, at man ikke må være både lærkort og nedringet.
Kl. 23.00: Dørene åbnes. Håber på et vildt orgie, så der bliver noget at skrive hjem om, men foreløbig går det trægt. Vi er jo ikke så mange. Går hen til en bartender, Jesper, og spørger ham, hvorfor han har smidt skjorten. »Vi

har fået at vide, at vi skal stå sådan her med bar overkrop og butterfly,« siger han. »Men lige nu er det kun mig. De andre er tøsedrenge. De håber, de kan score nogle drikkepenge, hvis de venter.« Jesper arbejder til daglig på en cafe i lufthavnen. Han har fået påmalet noget sort smink i en bræmme lige over øjnene.
Kl. 23.40: Der er ikke nær så mange kvinder til pussy-edition-festen, som der er mænd til cock-partyet inde ved siden af. Bag et glim-merforhæng er der et såkaldt dark room, hvor alle kan gå ind og dyrke sex, lige når det passer dem. Jeg starter med fadøl i rygerummet, hvor jeg møder en kvinde ved navn Maria Juntenen. Vi falder i snak om, hvorfor der mon er så mange flere til mandefesten, end der er her. Det lesbiske outrerede un-

dergrundsmiljø har et ret begrænset publikum i København, mener hun. Det er noget med traditioner og noget med normer for kvinders sexliv. »Der er mandefesterne, der har gogodansere, og som er sexagtige. Lebbefesterne er normalt meget folkelige, og der plejer at være for meget 80'er-musik og bordfodbold,« siger hun. Sådan er det ikke her.
Kl. 23.30: Møder min sandten en, jeg kender lidt, Rasmus, som er journaliststuderende i Århus. Her er han topløs. Han skal passe mørkerummet, hvor homoerne kan elske alt det, de vil. Det ser han frem til. Han er i strålende humør.
Kl. 00.00: En mand, kun i underbukser, har lagt sig på en briks. Han begynder at kærtegne sin krop. Rundt om danser folk. Sammen er med et tæt pakket. Musikken dunker som ind i hel-

vede. Det skal være nogle fine DJ's. Hedt som i en sauna.
Kl. 00.19: Homohipster dj'en DJ Metzger fra Berlin har kastet sin lille krop over mixerpulten. Hun er lækker, synes min veninde. Og heldigvis for hende er der fuldstændig frit udsyn til Metzgeris veldrejede krop. Hun er iført en forsvindende lille g-streng og to stykker gaffatape, der dækker hendes små bryster. Det må gøre ondt at få af.
Kl. 00.20: Kernen på dansegulvet er 7-8 mænd i badebukser. Jeg forsøger at tale med to. De er franske, Jean Philipe og Fabrice, så jeg opgiver igen. Man kan dårligt snakke i larmen. Jacob og Michael, ligeledes i badebukser, går det bedre med. Drengene synes, det er rigtig fedt med festivalen, som tiltrækker en masse turister. Nu er der kommet professionelle, topløse, mandlige gogodansere på podierne.
Kl. 00.26: Ud på podiet træder en kvinde i udlatexkjole. Med pisk og mikrofon forbereder hun publikum på, at vi nu kommer de til at se et vildt porno-show. Yes, yes, yes. Det var det, folk kom for.

Kl. 00.30: Slår et smut omkring mørkerummet. Endelig en ældre mand. Segmentet er ellers 50 minus. Han sidder uden for med en yngre model, huldsaligt-nervøst smilende. Venter de på at komme ind? Rasmus fortæller, at man kan gå ud og ind, som man vil, og endnu har ingen dyrket sex, men blot set på lokalet.
Kl. 00.33: Hun er klædt ud som havfrue. Smider først den ene handske, så den anden, så kjolen. Muslingeskal-ler skjæmmer hendes bryster, men der går ikke længe, før hun også smider dem og sine trusser. »I'm a bitch, bitch, bitch,« skriger hun og står pludselig splitterragende en meter fra mig.
Hun har skiftet de svejdede havfruetrin ud med noget mere aggressivt. Hov, nu smører hun sig ind i rød maling og tager en søk over hovedet, mens hun fortsætter med at skrigte bitch. Før vi ved af det, kaster hun sig ud fra scenen og ned i vores arme. Den nøgne malingsindsmurte krop sejler henover publikum.
Kl. 00.54: Hende her er vild med tyske pyntehaver, for-

klarer latexdamen og byder velkommen til en dukkesmuk pin-up-agtig blondine med lange øjenvipper. Uskyldig og jomfruelig.
Hun er klædt i kunstige blomster og nipper dem af en for en og i ranker. På pirrende vis, venter hun med blomsten 'for neden' til sidst. Da hun endelig fjerner den blottes en stor påspændingsdildo. Tankevækkende kontrast.
Kl. 01.10: Gaffa-tape dj'en beder kamarakvinden om at vende sig om. De er ved at filme en road-trip-porno-film, og dokumenterer deres sexshow.
Vi vender os også om og får øje på bardisken, hvor der ligger en kvinde i rød-sort-nylon-heldragt. Man kan ikke se hendes ansigt.
Hun binder sig selv ind i reb. Da sidste knob er bundet, finder hun et massageapparat frem. Fører det ned til banditten og onanerer uden på den papirtynede nylondragt, mens hun stønner højtlydt. Højere og højere, indtil hun skriger af tilfredsstillelse og får en orgasme der midt på bardisken.
Kl. 01.20: Vi træder et skridt

tilbage. Den 19-årige pariserbabe pisser på scenen, og det sprøjter.
Kl. 01.30: Jeg har siddet i en lænestol og slettet en del sms'er på min mobiltelefon. Det kan godt være, de viser the full monty senere i nat, men jeg bestemmer mig for at bryde op, for indtil videre opfører bøsserne sig som de noble, unge mennesker, de er. Jeg forlader bygningen.
Kl. 01.32: Hun placerer sig lige foran mig og spreder benene. En assistent i sygepleje-agtig uniform finder glidecremen frem. De fører en lille gynækologisk tang op, og så er der søm frit udsyn til en livmoder. Kom op og se, siger hun og rækker min sidemand en lomme-lygte, så vi bedre kan se den blottede livmoder. Den er rund og med en lille prik i

midten. Jeg fotograferer den med min mobiltelefon.
Kl. 03.40: Jeg har opgivet at modes med Kristen Bjørnkjær ude på gaden. Han er nok også gået hjem, for han nævnte noget om en sengetid tidligere.
Her er det dansetid, og på podiet bag mig er der pisko-dans. De, der tidligere leverede sexshow for alle penge, har blandet sig med publikum og vimses rundt i små læderdragter. Vi trænger til et hvil fra stiletterne. Det er tid til dark roomet, siger hende Maria, jeg mødte i rygerummet. På den måde havner vi pludselig midt i optagelserne til en pornofilm. Der er ikke mere mørkt, end at man kan se den gruppe piger, der har gang i alt muligt og ting, man troede var umulige, i sofaen bag os.

Kl. 06.00: Festerne er blevet slået sammen, og nu er der pludselig både mænd og kvinder over det hele. Det mørke rum i trappeopgangen er ikke så mørkt længere. Solen er stået op og kaster et gråligt skær ind i lokalet. Lyset afslører et svedigt orgie af mænd og enkelte kvinder.
Nogle knepper hinanden i røven. Andre sutter eller bliver slikkede. Enkelte river den bare af og ser på. Et pige-par i hjørnet snaver hårdt op ad væggen og ser ikke ud til at ænse bøssen bagved, selvom hun støder ind i dem i ny og næ. Den ene tager bukserne af, og den anden gør sit.
Her i bygningen overfor Tivoli, mens bagere og busser har vækket København til en ny dag, dyrker omkring 20 mænd og kvinder usodet sex midt i en trappeopgang. De siger ikke et ord. Man hører kun støn og hud mod hud.
Det er her, man spørger sig selv, om man skal gå amok, eller gå hjem. Maria fra rygerummet lokker med brunch, så vi tager med hende hjem.

Flanør for fuld udblæsning

Disco-performancekunstneren Lady Gaga står for outrerede kostumer, leg med køn og identitet og træfsikre dancehits, hvilket hun næsten fik til at gå op i en højere enhed i KB-Hallen fredag aften

Koncert

af Klaus Lynggaard

Jeg er en sucker for et godt show og en entertainer, som gider gå den der ekstra mil for at få mig til at tabe underkæben over en hæsligblæsende visuel præsentation, der ejer lige dele frækhed og flair, hjertens gerne tilsat godt med fest og farver, men helt sikkert også en mørk understrøm - flanører for fuld udblæsning, m.a.o. Og trods min bevidsthed om den tomhed, der ofte ligger og lurer lige bagved den glitrende overflade, er jeg stadig produkt nok af popkulturen til ind i mellem at sige »fuck det - let's enjoy the ride!«

Hvad det så alt sammen betyder? Sikkert ingenting - men som det dog går over stok og sten, pirrende og rastløst og helt i sync med et moderne menneskes sønderlænset nervesystem.
Hvis De - som jeg - holder af halvfyrdser-Bowie, disco one hit wonders, drag shows, firser-Prince, kabarettens burleske verden, Grace Jones' modesans, Warhol-cirkuset, eksessive kostumer og lånte fjer, vil der nok også være plads til Lady Gaga i Deres verden.

Hun har i hvert fald langsomt, men sikkert sneget sig ind i min fragmenterede bevidsthed via en et par rappe dancehits (som tilmed bliver bedre ved nærmere bekendtskab, thi da opdager man, hvor vittig en tekstforfatter hun også er), deres tilhørende videoer, en syret opfattelse af mode og en usædvanlig slående og skæv visuel sans, som taltaler såvel min indre slut som ditto pimp. Hvis det er med den på. Og det er det!

Indforståethed
Døbt Stefani Joanne Angelina Germanotta for 23 år siden på Manhattan, startede hun karrieren som klassisk pianist, derefter sangskriver for andre og blev med opfindelsen af alter egoet Lady Gaga popstjerne på rekordtid. Ikke mindst via det raffet genembrudshit 'Poker Face', der ifølge den bisexuel-

le sangerinde handler om at tænke på en kvinde under kønslig omgang (I love that phrase!) med en mand. Om man ved det, er i og for sig underordnet, når musikken spiller, men alligevel typisk for et univers, hvor intet held er, hvad det tager sig ud som. Genren dance er jo brugsmusik, thi dens sigte - som i sin tid både disco og house - er og bliver dansegulvet. Og der gør de 13 skæringer på Lady Gagas debutalbum *The Fame* sig godt, men der er tegn og sol og måne på, at scenen er hendes egentlige medie.

Ballet åbnedes med en kortfilm/video, som typisk for hele solistens præsentation og selvscenearbejde med vanlig popkulturel indforståethed hed 'Who Shot Candy Warhol'; at påstå den decideret gav mening, ville være at stramme den, men den gødede så ganske udmærket jorden for det, der skulle komme.

Havde man forventet stram koreografi og splitsekundstimming, var man dog gået galt i byen - som hun grinende sagde, da hun opdagede, at kun halvdelen af tangenterne på hendes (selvfølgelig gennemsigtige) klaver fungerede: »Mit klaver er i stykker - men hva' fanden; jeg er jo Lady Gaga, så fuck det.«

I det hele taget herskede der noget, der til forveksling kunne minde om spontanitet over den kun fem kvarter lange seance i en propfuld og bageovnsvarm KB-Hal, og det forekom decideret tabeligt ikke bare at lade sig rive med. Hvad Deres udsendte gjorde - med måde.

Det siger sig selv, at med kun et album i bæltet er det så som så, hvad kunstneren havde at gøre godt med af materiale, og det blev da også malket rigeligt - med masser af kostume- og scene-skift, bensving og snak mellem numrene undervejs - men bag det tegnede sig konturerne af en entertainer, som kan gå hen og blive det helt store og i processen sprænge nogle rammer og nedbryde vanetænkning omkring køn, krop og identitet.
Og man kan danse til det hele. Fornøjeligt.